

Jeg har kun villet fremhæve dette, idet jeg mener — og det bør ogsaa helst udtales her —, at det i alle Tilfælde maa være den tilsynsførende Myndighed, der afgør efter sit Skøn, om der skal stilles Sikkerhed eller ikke; hele Lovforslaget fremkommer jo netop, fordi det har vist sig nødvendigt, at der er Sikkerhed, endda god Sikkerhed, og man skal ikke mere end nødvendigt begrænse denne Bestræbelse for at tilvejebringe den fornødne Sikkerhed for Arvingerne. Hermed skal ogsaa jeg anbefale Lovforslaget.

Justitsministeren (Steincke): Naar det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) udtaler, at der foreløbig kun bliver Tale om 1 Embedsmand, maa jeg hertil sige, at jeg selvfølgelig ikke kan vide, hvorledes Forholdene vil udvikle sig, men jeg kan ikke tænke mig, at Finansministeriet ikke allerede nu saa nogenlunde skulde kunne overse, hvilket Arbejde der er Tale om, da Finansministeriet i Virkeligheden har dette Arbejde i Forvejen. Det er jo nok rigtigt, at Revisionen og Behandlingen nu foregaar ude ved Amterne, men netop paa Grund af Vanskelighederne ved at overkomme Arbejdet og trænge til Bunds i disse vanskelige Revisioner gøres allerede nu en hel Del af Arbejdet i Finansministeriet; og at man bliver fri for den dobbelte Revision, som man nu har, og i Stedet for faar denne faste Revisor under Finansministeriet, skulde dog efter almindelig menneskelig Beregning være en Simplifikation i Forhold til den nuværende Ordning, foruden at der opnaas større Sikkerhed. Jeg kan ikke anerkende, at dette Forslag er Udtryk for nogen Tilbøjelighed fra Centraladministrationens Side til at rage til sig. Det er Administrationskommissionen med Tilslutning fra Amtmændene, der foreslaar denne Ordning; og at Administrationskommissionen skulde være nedsat for at begunstige en mulig Tilbøjelighed i Centraladministrationen til at rage til sig, tror jeg dog ikke, selv det ærede Medlem vil paastaa. Ej heller tror jeg, det ærede Medlem vil paastaa, at det er nogen almenmenneskelig Tilbøjelighed at ønske at blive fri for Administrationen af noget, man har under sig, saaledes som i dette Tilfælde Amterne har det. Men ikke desto mindre har de sagkyndige, som sidder i Administrationskommissionen, og som har Kendskab til dette Forhold, netop ønsket denne Ændring. Jeg tror derfor, det ærede Medlem i dette Tilfælde kæmper imod Vejr-møller.

Til det ærede 13de tingvalgte^m Medlem (Martin Olsen) vil jeg sige, at jeg har allerede overfor den ærede Ordfører udtalt, at det naturligvis maatte være den tilsynsførende Myndighed, der havde Skønnet over, hvornaar der var Grund til, som der staar i Ændringsforslaget, at kræve Sikkerhedsstillelse; der skulde blot være Grund dertil.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—6 (se Tillæg A. Sp. 4487), Ændringsforslag Nr. 1 til § 7 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 623) og § 7, saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 2 til § 8 af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, og § 8, saaledes ændret, Ændringsforslag Nr. 3 til § 9 af *Justitsministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, § 9, saaledes ændret, og § 10, Ændringsforslagene Nr. 4 og 5 til § 11 af *Justitsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, § 11, saaledes ændret, og § 12, Ændringsforslag Nr. 6 til § 13 af *Udvalget*, tiltraadt af *Justitsministeren*, § 13, saaledes ændret, og §§ 14—16

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i Lov Nr. 126 af 28. April 1916 om offentligt Tilskud til Læge- og Sygebefordringskasser paa Færøerne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 919).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 6451) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.